

ANT AKMENOS KRANTŲ —

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Legenda apie vienuolyno sodo tvorą

Kretingoje, pasimetusi tarp naujos statomos bibliotekos ir namo-vaiduoklio, vis dar stūkso dalis originalios, apie 1610 metais statytos bernardinų vienuolyno sodo tvoros dalis. Kadaisė ši tvora buvo aukšta, aklina ir juosė visą vienuolių bernardinų sklypą bei sodą.

Išlikęs originalus rytinės sienos dalies gabaliukas. Jolantos Klietkutės nuotr.

XX amžiaus pradžioje užrašyta legenda pasakoja apie tai, kaip ši tvora atsirado: kartą vakarop keliu palei vienuolyną ėjo pamaldus senolis bernardinus su rožiniu rankose. Staiga jaučia, kad jį kažkas baksnoja į nugarą. Atsigręžęs mato už savęs riebutėlį arklį. Ilgai negalvodamas vienuolis užmetė rožinį arkliui ant kaklo. Tuomet arklis prašneko žmogaus balsu prašydamas rožinį nuimti, nes šis deginte degina. Už tai pažadėjo vienuoliui bet kame pasitarnauti. Bernardinas ir sako: „Jei leisi ant tavęs suvežti akmenis sienai aplink vienuolyną ir sodą, tuomet tave paleisiu“. Arklis sutiko.

Vienuolis ėmė vežti akmenis, o arklis – liesėti ir liesėti.

Pagaliau, kai buvo privežta pakankamai akmenų, arklis vos bepavilkko kojas. Pasigailėjo vienuolis vargšo gyvulio, nuėmė nuo kaklo rožinį ir staiga arklis tapo neregimu: pakilo vėjas, susuko aukštyn dulkių stulpą – tai buvo didelio nusidėjėlio siela, kentėjusi skaistyklėje, tačiau po šio darbo ji nusipelnė Dangaus Karalystės.

Iš senosios rusų kalbos (Гуковский К., Дробенко А. Местечко Кретингенъ. Ковна, 1906, p. 11) vertė Jolanta KLIETKUTĖ